

החלטת סגן הממונה על המשמעת

פסק דין

1. הנקבל הוא תלמיד בחוג למדע המדינה בתוכנית למדיניות ציבורית-פוליטית. כנגדו הוגשו שני אישומים שנדונו ביחד. על פי האישום הראשון, הגיש הנקבל עבודה זהה בשני קורסים שונים, לשני מרצים שונים. במעשה האמור יש משום עבירה על סעיף 29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח), הפרת של הוראות. על פי האישום השני, הגיש הנקבל עבודה סמינריונית שרובה ככולה הועתקה ממאמר אקדמי אותו איתר הנקבל באינטרנט. במעשה האמור יש משום עבירה על סעיפים 29.3 ו-29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח), הונאה בעבודה והפרת הוראות.
2. הנקבל הודה בעבירות שיוחסו לו בשני סעיפי האישום. עם זאת, החלטתי לדחות את ההסדר באישום הראשון ולקבל את ההסדר באישום השני. לפיכך אני מרשיע אותו בעבירה כאמור לעיל לפי סעיפים 29.3 ו-29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח) (הפרה של הוראות המתייחסות לעבודה והונאה בעבודה).
3. באשר לאישום הראשון: אין חולק שאין להגיש אותה עבודה סמינריונים לשני קורסים שונים ולשני מרצים שונים. המדובר בהפרה ברורה של הוראות תקנוניות של הפקולטות השונות ברחבי האוניברסיטה. עם זאת, בין הצדדים התעוררה מחלוקת באשר להסכמתו של אחד המרצים למעשה. הקובל הודיע בפניי שהמרצה השני לו הוגשה העבודה (ד"ר נרי הורביץ) הסכים לכך שהנקבל יגיש לו אותה עבודה כטייטה ראשונית אולם יוסיף וישנה אותה, בהתאם לדרישות המיוחדות של הקורס. עם זאת, אין אפשרות לברר את כלל עובדות המקרה מאחר והמזכירה לה הוגשה העבודה, ואשר שמה לב לזהות בין שתי העבודות, אינה עובדת עוד באוניברסיטה ואין אפשרות לזמן אותה להעיד בפני בית הדין. משכך, לא ברור לי מדוע נותר האישום על כנו, שהרי על פניו לא הפר הנקבל הוראות, מאחר והמרצה השני התיר לו לנהוג כפי שנהג. לפיכך, אני מזכה את הנקבל באישום הראשון. למען הסר ספק: על הנקבל להגיש לד"ר הורביץ עבודה חדשה, שונה מהעבודה הראשונה אותה הגיש בקורס של פרופ' פלד.
4. באשר לאישום השני: כאמור, הצדדים הגיעו להסכמה והנקבל הודה במעשיו. אתחיל ואומר כי דעתי מאוד אינה נוחה מההסדר אליו הגיעו. לטעמי, המדובר במעשה העתקה חמור אשר מצדיק רמת ענישה חמורה הרבה יותר מזו עליה הסכימו הצדדים. העבודה שהוגשה זהה כמעט במלואה למאמר אותו מצא הנקבל האינטרנט. בנוסף, שיקולים שונים אשר לעיתים מקילים על רמת הענישה המקובלת אינם מצויים במקרה זה: לנקבל אין נסיבות אישיות

קשות, ולא נטען בפני על כל מצב אישי או משפחתי קשה. אולם חמור מכך, הנקבל לא גילה חרטה כנה ומלאה על מעשיו, לא בהזדמנות הראשונה ואף לא בפני בית המשפט. במהלך הדיון המשיך הנקבל לטעון כי נעשה לו עוול בכל הליך המשמעת. הוא אמנם הודה בשפה רפה כי עכשיו הוא מבין שיתכן והוא נהג שלא כשורה, אולם התרשמתי כי הייתה זו הודאה מהשפה ולחוץ בלבד וכי הנקבל לא הפנים את חומרת מעשיו. לאור זאת, ראוי היה למצות עמו את חומרת הדין ולפסוק לו עונש הרחקה בפועל ממושך יותר.

5. עם זאת, אני סבור שיש לדחות עסקאות טיעון אליהן הגיעו הצדדים ושבהסתמך עליהן הודה הנקבל רק במקרים נדירים במיוחד. הודאתו של הנקבל ניתנה בהסתמך על ההסכמה ולו הייתי רוצה לדחות את העסקה, היה עליי לדחות אותה ביחד עם ההודאה. משקיבלתי את ההודאה, אני סבור שאני כבול גם בהסכמת הצדדים על העונש. לפיכך, אני גוזר את עונשו של הנקבל כמוסכם על ידי הצדדים, כדלקמן:

א. הרחקה בפועל לשני סמסטרים: סמסטר קיץ של שנה"ל תש"ע וסמסטר אי של שנה"ל תשע"א.

ב. פסילת הקורס נשוא הקובלנה.

ג. הרחקה על תנאי של שנה, לתקופה של שנתיים מיום חזרתו ללימודים, על כל עבירה נוספת לפי סעיפים 29.3 ו-29.4.

ניתן היום, _____, בהיעדר הצדדים.

יפורסם ללא שם התלמיד.

ד"ר ישי בלנק

סגן הממונה על המשמעת